

ЧУДОМИР БРЪСНАРЯТ

Част 13 от „Делидимови одумки“

chitanka.info

И Цанко бръсне, човекът, ама като бай Миля Пилето бръснар няма в три села наоколо. Един бръснач има — само сърце! От Сръбско-българската война му е останал още, като е бил момче, и е тесен-тесен, ама като рече веднъж: ж-жиит! — по страната ти, и очите ти изскочат навън, та видиш звезди по пладне.

По-миналата есен, срещу Великден, обръсна Руся Татара — и досега си ходи брадат и не смее втори път да му седне. И срещне ли го някъде, косата му щръква като на подплашен котарак. А пък Каба-Иван спи! Щом почне да го бръсне, и захърка като котка в дреб и чак кога бай Мильо му извика: „Наздраве, баджанак!“ — тогава се събужда.

— Не боли ли, бай Иване! — пита страхливо Кондакът и не смее да се реши да седне.

— Хич билия. Не усетих бръсне ли ме, глади ли ме по бузата. Сядай, сядай!...

И бай Кольо Кондакът седне, ама нали е сух и бузите му хлътнали навътре като обърнати лъжици, дойде ли дотам, бръсначът не може. Върти се Пилето около му, обикаля го, па рече:

— Я, комшу, зяпни!

Като зяпне Кондакът, Пилето си намъкне палеца на лявата ръка в устата му, издуе му бузата и я обръсне като нищо. Дойде ли ред до другата страна пак си намъкне пръста, ама един ден я издул повече, та като дръпнал с бръснача, отнесъл му една порция. Полели го с ракия и му минало. Поотръскал си яката Кондакът, позасукал мустаци, па продумал:

— Да си жив — рекъл, — Пиле! Я, какво ми поолекна!

— Поолекна ти зер — обадил се отсреща Татарът, — като ти отреза бузата, как няма да ти олекне! Я да ти отреже носа, каквто е голям, че да видиш как още ще ти олекне.

Бай Мильо не се обадил.

Един ден и горският старшия рече да се обръсне при него. Сапуниса се той, търка се и най-после седна. Щом бай Мильо потегли бръснача, и зъбите му се сковаха.

— Бре да му се не види макар! А бе, бай Мильо, това бръснач ли е, шипченска чекия ли е?

Бай Мильо само дигна рамене и нищо не каза.

— Бръснач е, бръснач, господин старши — обади се Каба-Иван, — бръснач и половина е. Ний всички с него се бръснем, ама ваша милост, гражданите, сте много деликатни и падате малко гевезе, затова!

Старшията го изгледа, изгледа, стисна зъби и процеди:

— Карай!

Почна бай Мильо да стърже, а той се върти, пухка, издига се от стола, додето най-после го ошмули горе-доле и рече:

— Пердах искаш ли!

— Какво?

— Контра, контра... Пердах му казваме по нас, да ти ударя ли?

Старшият, изпотен, зачервен като чукундур, стана, хвърли кърпата, ритна стола и се развика:

— Три години затвор съм лежал и две войни съм изкарал, ама такъв зор не бях виждал! Че това свински цървул ли е бе, ешекоолу, или образ и подобие човешко, та си ме застъргал като с рукан?... Пердах, а! Да грабна стола, че аз да ти ударя един пердах, та да ме помниш и приказваш!...

Бай Мильо Пилето пак нищо не му рече човекът.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.